

Страни в главното производство

Жалбоподател: Oro Efectivo S.L.

Ответник: Diputación Foral de Bizkaia

Преюдициални въпроси

Допускат ли Директива 2006/112/ЕО⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, произтичащият от нея принцип на данъчен неутралитет и съдебната практика на Съда на Европейския съюз за нейното тълкуване национална правна уредба, според която държава членка може да начислява на предприятие или самостоятелно заето лице косвен данък, различен от данъка върху добавената стойност (ДДС), за придобиването на движима вещ (по-конкретно злато, сребро или бижута) от физическо лице, когато:

- 1) Придобитата вещ ще бъде предназначена чрез обработването ѝ или последващото ѝ прехвърляне за самата дейност на предприятието.
- 2) Ще бъдат извършени облагаеми с ДДС сделки при включването на придобитата вещ отново в търговския оборот, и
- 3) Приложимото законодателство в тази държава членка не допуска при такива сделки предприятието или самостоятелно заетото лице да приспадне платения при първото от посочените по-горе придобивания данък.

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Иск, предявен на 15 март 2018 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-192/18)

(2018/C 182/17)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Szmytkowska, K. Banks, H. Krämer и C. Valero)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

- да се установи, че Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 157 от Договора за функционирането на Европейския съюз, член 5, буква а) и член 9, параграф 1, буква е) от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена)⁽¹⁾, тъй като чрез член 13, параграфи 1—3 от Ustawa z dnia 12 lipca 2017 r. o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Закон от 12 юли 2017 г. за изменение на Закона за организацията на общите съдилища) е въвела разграничение между пенсионната възраст на жените и мъжете, изпълняващи функцията на съдии в общите съдилища, съдии във Върховния съд и прокурори;
- да се установи, че Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 19, параграф 1, втора алинея от Договора за Европейския съюз във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като чрез член 13, параграф 1 от посочения закон е намалила пенсионната възраст, приложима за съдиите от общите съдилища, като същевременно е признала на министъра на правосъдието правото да взема решения за удължаване на периода на активна служба на съдиите на основание член 1, параграф 26, букви b) и c) от същия закон, и
- Република Полша да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Комисията твърди, че Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 157 от Договора за функционирането на Европейския съюз, член 5, буква а) и член 9, параграф 1, буква е) от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена), както и задълженията си по член 19, параграф 1, втора алинея от Договора за Европейския съюз във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като чрез член 13, параграфи 1—3 от Ustawa z dnia 12 lipca 2017 г. o zmianie ustawy o ustroju sądów powszechnych (Закон от 12 юли 2017 г. за изменение на Закона за организацията на общите съдилища) е въвела разпоредби, в които се предвижда разграничение между пенсионната възраст на жените и мъжете, изпълняващи функцията на съдии в общите съдилища, съдии във Върховния съд и прокурори, и тъй като чрез член 13, параграф 1 от посочения закон е намалила пенсионната възраст, приложима за съдите от общите съдилища, като същевременно е признала на министъра на правосъдието правото да взема решения за удължаване на периода на активна служба на съдите на основание член 1, параграф 26, букви б) и с) от същия закон.

⁽¹⁾ ОВ L 204, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262.

Преюдициално запитване от Cour d'appel de Mons (Белгия), постъпило на 19 март 2018 г. — Mydibel SA/Белгийската държава

(Дело C-201/18)

(2018/C 182/18)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Mons

Страни в главното производство

Жалбоподател: Mydibel SA

Ответник: Белгийската държава

Преюдициален въпрос

Трябва ли членове 14, 15, 168, 184, 185, 187 и 188 от Директива 2006/112/ЕО от 28 ноември 2006 на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ да се тълкуват и прилагат в смисъл, че следва или не следва да има ревизия/изменение на задължения за ДДС, приспаднат първоначално правилно, върху дълготраен недвижим актив, когато последният е станал предмет на сделка „sale and lease back“ („продажба и обратен лизинг“), като се има предвид, че:

- сделката „sale lease back“ обхваща заедно и едновременно учредяването от данъчнозадълженото лице на право на дългосрочно ползване (т.е. вешно право с временен характер) в полза на две финансови институции и сключването на договор за лизинг между тези институции и посоченото лице,
- посочената сделка „sale lease back“ представлява чисто финансова операция за увеличаване на ликвидните средства на данъчнозадълженото лице,
- сделката „sale and lease back“ („продажба и обратен лизинг“) не е облагаема с ДДС,
- дълготрайният недвижим актив остава във владение на данъчнозадълженото лице и е използван непрекъснато и трайно за облагаемата дейност на данъчнозадълженото лице, както преди, така и след сделката.